

Cum să-ți mărturisești credința

Cum să-ți mărturisești credința

Doresc sa va spun pe scurt despre trecutul meu, pentru ca nu dintotdeauna m-am închinat Domnului Isus Hristos. În 1980 eram proprietarul uneia dintre cele mai mari case de prostituție din SUA. Eram implicat în stoarcerea de taxe de protecție, pariuri și în jocuri de noroc și eram director la o societate internațională cu capital de multe milioane de dolari. Aveam tot ceea ce lumea spune ca este bine să ai, dar lumea m-a înșelat. Privind înapoi, mă gândesc la toți cei care au venit la mine pentru a mă-l mărturisi pe Domnul Isus și-mi amintesc cum îi respingeam și îi persecutam pe toți. Știu că purtarea mea îi făcea pe foarte mulți să plece descurajați, cu sentimentul că au esuat. Dar n-au esuat și nimeni dintre cei care citesc aceste rânduri nu esuează dacă ascultă de Domnul Hristos. Îmi amintesc de cuvintele fiecăruia dintre cei care au venit și mi-au vorbit despre Domnul Isus Hristos.

Pe 4 martie 1981, Dumnezeu a schimbat lucrurile în bine și eu l-am întâlnit și l-am cunoscut pe Domnul Isus ca pe Mantuitorul meu. Și acum doresc să-l încurajez pe toți cei care au de-a face cu oameni dificili și care considera că nu reușesc nimic. Dacă Dumnezeu a putut schimba un om ca mine, cu siguranță că îl poate schimba și pe ei. Problema este să nu fim noi o barieră în calea Domnului când nu ne mărturisim credința și când ne simțim falimentari.

Succesul constă în a ne mărturisi credința și în a trăi viața pentru Domnul Isus! Trebuie să facem ceva mai mult decât să oferim mici firimituri din adevărul Scripturii. Nu trebuie să ne marginim numai să-i spunem cuiva „Îl iubesc pe Domnul Isus” sau „mă rog pentru tine” sau „mă duc la biserică”. Este ca și când i-ai pune unui om flamand o mulțime de sandwicheuri microscopice pe masă și oricât ar zăbovi la masă cu aperitive, tot nu-și potolește foamea. Celor pe care-i întâlnim le datorăm ceva mai mult decât mici bucatele. Ei au nevoie să audă și să cunoască ce este Evanghelia Domnului Isus, pentru că să o poată primi. De aceea doresc să vă încurajez, arătând că nu puteți esua, ci că aveți înaintea o cale de a le prezenta oamenilor Evanghelia Domnului Isus.

Care credeți că este mandatul biblic al responsabilității evanghelistilor? Să facă ucenici? Nu! Să predice Evanghelia? Nu! Să mărturisească ce a făcut Dumnezeu în viața lor? Nu! Că ceea ce găsim în Efeseni 4.12: „pastori și învățători pentru desăvârșirea sfinților”.

Am privilegiul de a vă încuraja prin Cuvântul lui Dumnezeu la aceasta. Dumnezeu a dat și darul de a evangheliza; iar noua ne vine foarte ușor să spunem: este răspunderea lor, nu a mea. Dar marea misiune este răspunderea noastră și să vedem cum o îndeplinim.

Căți dintre voi nu ați dorit să mărturisiți credința, dar v-ați temut? Și eu m-am temut și orice om se teme. Toți suntem pacatoși mantuiți prin har. Dar acum este un moment important. Spuneți-mi, de ce v-ați temut? Cumva marcați de sentimentul că sunteți nepotriviti și din teama de a nu fi respinși?

Personal nu cunosc o emoție mai negativă decât aceea când sunt respinși. Succesul însă nu înseamnă a aduce pe cineva la Domnul Hristos, ci înseamnă a-ți manifesta viața creștină vestind Evanghelia, având încredere că Dumnezeu face să rodească. Noi ne-am încurcat foarte mult cu expresia „să-l castig pe cineva pentru Domnul Hristos”. Această expresie încurcă mult, din vreme ce înțelegem că noi trebuie să facem aceasta. Dacă am înțelege acum că succesul înseamnă să trăim viața de credință pentru Domnul Hristos și nu să aducem pe cineva la El, atunci am putea înțelege că nu pe noi ne respinge, ci pe El și Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă credem aceasta, atunci înțelegem că nu putem esua. Gândește-te că acesta este un domeniu al vieții creștine în care nu poți face nimic. Dacă spui ceva, chiar un lucru neplăcut, sacaitor, Total poate folosi acel lucru, dar nu poate folosi tăcerea. Cunosc mai multe moduri ciudate în care oamenii și-au mărturisit credința.

(Odată, un grup de tineri au luat un cosciug. Și unul din acei tineri s-a așezat în cosciug. Au purtat cosciugul pe o stradă principală cu muzică specifică. Aceasta a făcut să se strângă o mare mulțime. Deodată, pretinsul mort s-a ridicat și a coborât din cosciug și a strigat: Ascultați! De ce nu mi-ați spus că trebuie să fiu născut din nou pentru a intra în împărăția cerurilor? Acum, eu sunt în drum spre iad din cauza voastră! Apoi toți tinerii care au purtat cosciugul au început să evanghelizeze).

Sunt multe moduri de a evangheliza și nu trebuie neapărat să te așezi în cosciug. Fiecare dintre voi este „atât de” unic, încât poate face lucrarea într-o mulțime de moduri fără a greși. Dacă se împotrivesc, Îl resping pe Domnul Isus și Cuvântul lui Dumnezeu, nu pe mine, nici pe tine.

Încă o problemă delicată: Unde și când să-l abordez? Iată un fapt demn de reținut: din o sută de oameni întorși la Dumnezeu, numai 15 s-au convertit în urma unui „eveniment”; ceilalți s-au convertit prin auzirea Evangheliei. În medie, unui necredincios îi trebuie să audă Evanghelia de 7,6 ori înainte de a se întoarce la Dumnezeu. Poti ști dacă cel de lângă tine a auzit deja evanghelia de 7 ori și cu tine ar depăși 7,6 împreună?! Nu trebuie decât să spui ceva și Dumnezeu va face restul. Alte probleme: „Dacă mă va întreba ceva la care nu voi ști să răspund?” Va spun că problema voastră este că știți prea multe, că trebuie să vă debarasați de volumul mare de informație. Puteți mărturisi Evanghelia în nu mai mult de treizeci de secunde. „Deseori mă tem să nu-l jignesc pe celălalt” va spune poate cineva. Aceasta este dinamica păcatului, să taci. Evanghelia poate jigni, dar tu nu, ci să fii iubitor și plin de tact când mărturisești credința. Deci, cum să începem o conversație fără a-l ataca personal pe cel abordat, dar lucrurile să fie sub controlul Duhului Sfânt? Cu mulți dintre noi se întâmplă că vorbim despre credința noastră și întâmpinăm un sistem defensiv. Fiecare dintre noi are câte o părere despre orice lucru, fie că avem cunoștințe, fie că nu. Dincolo de aceasta este un principiu: iubirea ascultă. Dacă mă asculti, mă iubești. Scopul meu este nu numai să capăt informații, ci să vadă dacă există ceva dureros, ceva din care să descopăr ceea ce Dumnezeu dorește să-mi spună cu privire la viața acelei persoane. Așa că acele întrebări nu sunt numai ceva mecanic. Dacă întrebi pe cineva: „Crezi în Dumnezeu?”, probabil că va răspunde: „Nu-i treaba ta”. Nu atacati, pentru că, atacând, va lansați pe o cale alunecoasă. „Cine este Isus pentru tine?” „Singurul Fiul născut din Dumnezeu” sau „Om care a murit pe cruce”. Toate sunt adevăruri biblice, dar sunt impersonale. Este la fel de impersonal așa cum fiecare cunoaște numele președintelui sau și nu cred că vreunul dintre voi l-a întâlnit vreodată. În urma întâlnirii avem o relație personală. „Cine este Isus pentru tine?” „Este Mantuitorul meu”. Aceasta este diferența dintre personal și impersonal. Odată am întrebat pe cineva: „Crezi că există rai sau iad?” Mi-a

raspuns: „Categoric nu!” Atunci am mai pus o întrebare, coborand de la minte spre inima: „Daca muriti, unde mergeti?” Atunci a raspuns: „În rai”. Mergand de la minte spre inima, lucrurile se schimba si daca ei spun ca vor merge în rai, atunci îi întrebati: „Dar pentru ce va va primi Dumnezeu în rai?” Pentru ca, în afara de cazul ca este o persoana nascuta din nou, raspunsul pe care-l va da îl va duce în încurcatura mai tarziu.

Si acum iata o întrebare la care este foarte greu sa dai un raspuns evaziv. „Daca ceea ce credeti nu este adevarat, ati dori sa aflati adevarul?” Cele doua raspunsuri posibile sunt „da” sau „nu” si nu trebuie sa fii un savant pentru a raspunde. Va spun ceva care va va surprinde. Daca va raspunde „da”, este evident ca trebuie sa continuati cu etapa a doua. Daca raspunsul este „nu”, pot sa va marturisesc de mii de ori am pus aceasta întrebare si niciodata nu am avut un „nu” hotarat. Daca totusi se întâmpla sa raspunda „nu”, atunci va opriti. Este o greseala sa luam raspunsurile rele pe care le-am primit cand am încercat sa-L marturisim cuiva pe Domnul Isus si sa le aruncam celui alt. Succesul este a-ti marturisi credinta; nu tine de a aduce pe cineva la Domnul.

„Daca ar fi sa muriti acum, unde ati merge?” „Aceasta este cea mai importanta întrebare pe care mi-a pus-o cineva”. Exista atat de multe situatii cand oamenii au auzit Evanghelia, dar nu au fost direct confruntati cu ea. Sa nu scapam ocaziile pe care Dumnezeu ni le ofera în anumite momente fara ca noi sa le fi prevazut! Sa ne gandim la cateva întrebări pe care sa le punem. Ele vor fi ca furculita cu care se încearca friptura pentru a vedea daca este gata. Sa fim atenti pentru a deslusi daca Domnul a pregatit ceva pentru momentul în care ne aflam. Astfel putem ajunge la momente care sa produca întoarcerea la Dumnezeu. Dar nu-i un esec daca nu se întâmpla nimic, din vreme ce semanam samanta trairind pentru Domnul Hristos; nu suntem responsabili de întoarcerea la Dumnezeu. Nicaieri nu citim ca „nimeni nu vine la Domnul Isus daca nu-l atragem noi”. Nu, ci „nimeni nu poate veni la Domnul Isus daca nu-l atrage Tatal” (Ioan 6.44). Pe tot parcursul vietii nu exista conversatie pe care sa nu o puteti întoarce spre evanghelizare.

De exemplu, vorbind cu o mama, o întrebati: „Care este cea mai mare valoare pe care doriti sa o aprecieze copiii dumneavoastra?” Ea ar putea spune: „Educatia sau cinstea ...” Atunci îi spuneti: „Da, este important, dar daca mori, unde mergi?” În orice conversatie cu cineva puteti introduce o astfel de întrebare. Doriti ceva care sa va responsabilizeze mai mult? Priviti la persoana de langa voi si spuneti-va: „Sa nu treaca zilele fara sa-i vorbesc ceva despre Domnul Isus”. Telul vietii noastre sa fie sa prezentam Cuvantul lui Dumnezeu; la aceasta sa conduca întrebările pe care le punem oamenilor. Si înca o sugestie: cand marturisiti, sa nu luati artileria grea! Toti avem strangerile si studiile biblice. Ganditi-va la sarmanul pagan. Si eu am un trecut greu si, daca din dragoste ar fi sa-mi vorbiti despre credinta si mi-ati pune înainte toate acestea, atunci as fi foarte deranjat.

Înca un aspect: necredinciosul crede ca te-a prins cand vede ca scoti Biblia. Întai i-ai pus cateva întrebări, apoi scoti Biblia si atunci el vine cu obiectii. Sa nu va tulburati din cauza obiectiilor acestora, pentru ca de obicei dispar repede. Alt tip de raspuns pe care îl puteti auzi este acesta: „Sunt multe traduceri ale Scripturii”. Si spunandu-va aceasta sunt convinsi ca v-au prins. Iata raspunsul: „Da, dar toate spun acelasi lucru. Sa vedem Romani 3.23”. Si aceasta-i tot.

Doresc sa-i încurajez si pe cei care întâlnesc oameni mai sceptici. De doua mii de ani oamenii cerceteaza aceasta carte, unii pentru a demonstra ca este adevarata, altii pentru a demonstra ca este falsa! Nimeni nu a putut demonstra ca este falsa. Cuvantul lui Dumnezeu este adevarat. Nu putem lua adevarul partial, numai pentru ca o parte convine si alta nu!

Dar cum putem apara aceasta? Amintiti-va ca scopul întrebărilor este de a ajunge la Biblie. Deci cum puteti folosi Cuvantul lui Dumnezeu fara disputa? Gasim doua cuvinte cheie: 1) auzire – Romani 10.17: „credinta este din auzire”; 2) întrebare – Luca 10.26: Domnul Isus, vorbind cu un învățator al legii, l-a întrebati: „Ce este scris în lege? Cum citesti?” Astazi noi am spune: „Citeste cu voce tare Romani 3.23. Ce-ti spune tie aceasta?” „Spune ca toti suntem pacatosi”. Cel cu care am vorbit nu ne poate contrazice si nu poate spune ca este o interpretare a noastra, pentru ca nu am facut altceva decat sa deschidem o alta pagina din Biblie, iar lucrarea de convingere o face Duhul Sfânt. Scopul nostru este numai sa nu-L împiedicam pe Dumnezeu. Nu este nimic complicat, ci tot ce avem de facut este sa-i punem pe oameni în fata Cuvantului lui Dumnezeu pentru ca Duhul Sfânt sa-i convinga.

Alt verset este Ioan 3.3: „Adevarat, adevarat îți spun: Daca cineva nu este nascut din nou, nu poate vedea Împaratia lui Dumnezeu”.

Al patrulea este Ioan 14.6: „Eu sunt calea si adevarul si viata. Nimeni nu vine la Tatal decat prin Mine”. Va marturisesc, de obicei trec de la Romani 6.23 la Ioan 3.3, spunandu-i persoanei: „Poate ca te întrebi cum poti ajunge sa ai o relatie personala cu Domnul Isus”. Daca privim la Ioan 3.3, îl vedem pe Nicodim, om ultrareligios, care în fata raspunsului pe care i l-a dat Domnul Isus a dat înapoi, spunand: „Cum poate un om sa se nasca, fiind batran?” Înțelegand ca nici persoana cu care am a face nu pricepe nimic, ca si Nicodim, nu-l voi întreba «ce-ti spune tie aceasta», ci voi pune întrebarea: „De ce a venit Domnul Isus sa moara?” Acesta poate raspunde: „A venit sa moara pentru pacat sau ca sa ne mantuiasca ...”, pentru ca majoritatea oamenilor au un raspuns sau o oarecare cunostinta. De obicei îmi iau pixul si spun: „Cand a fost suit pe cruce, Domnul Isus a luat pacatele mele si ale întregii lumi si a murit, iar mai înainte ati citit ca darul lui Dumnezeu este viata eterna”. Si acum legatura: „Pixul meu este într-un fel ca darul lui Dumnezeu; si daca va ofer singurul meu pix bun si îl doriti, atunci ce ati face? L-ati primi?” Majoritatea oamenilor carora le-am oferit pixul, cam 70% nu l-au primit imediat, ci prima lor reactie a fost sa-mi multumeasca. Atunci nu am reactionat în nici un fel: numai le-am întins pixul si am fost atent la ce au spus: „Trebuie sa-l platesc?” Si nu i-am ajutat, ci numai le-am tinut întins pixul. Ei vor trebui sa-l primeasca si, în momentul în care vor spune ca îl accepta, le voi pune pixul în mana: „Vedeti, crucea nu devine darul lui Dumnezeu pentru mine cand nu îl primesc”. Daca priviti la fata lor în acel moment, veti vedea o scanteie în ochii lor.

Din acest moment mergem la Ioan 14.6. Le spunem sa citeasca versetul, apoi îi întrebam: „Vezi o cale care duce în cer?” Am întâlnit oameni care au spus hotarat „nu”. Si stiti de ce au ajuns sa fie nelinistiti? Pentru ca ceea ce au citit a ajuns sa devina adevarul lor, iar voi i-ati pus o întrebare cu un raspuns atat de evident, încat îi irita. Este atat de eliberator sa iei aceste raspunsuri. Dumnezeu începe sa-i miste pe oameni prin Cuvantul Sau.

Mergem la Romani 10.9-12: „daca vei marturisi cu gura ta pe Isus ca Domn si vei crede în inima ta ca Dumnezeu L-a înviat dintre morti, vei fi mantuit. Deoarece cu inima se crede spre dreptate si cu gura se marturisește spre mantuire, pentru ca Scriptura spune: «Oricine crede în El nu va fi dat de rusine». Pentru ca nu este deosebire între iudeu si grec; pentru ca acelasi Domn al tuturor este bogat fata de toti care-L cheama”. Este bine sa le spuneti aici: „Citeste înca o data”. Este un principiu minunat si simplu acest „citeste înca o data”. Iata cum se aplica. Ori de cate ori cineva nu înțelege Scriptura sau are ceva neclar si este încurcat, niciodata sa nu-i spuneti „nu”, pentru ca aceasta duce

la cearta, ci spuneti-i „te rog, mai citeste o data”.

Iata o ilustratie. Am vazut un om care arata ca o ruina si care pe deasupra era în lacrimi. Ne-am asezat langa un stejar mare si i-am pus Biblia în mana si întorceam paginile asa cum v-am spus mai înainte. „Te rog, citeste cu voce tare. Ce-ti spune tie aceasta?” Am ajuns la Romani 10 si daca priviti la v.11 si 13 gasiti o dubla promisiune minunata: „Oricine va chema Numele Domnului va fi mantuit”. Dar Dumnezeu spune aceasta de doua ori. Am ajuns la acest verset si el l-a citit cu voce tare, dupa care l-am întrebat: „Ce-ti spune tie aceasta?” În acel moment, din el a rasunat o alta voce si a spus: „Nu-l pot mantui pe acesta”. Ce credeti ca i-am spus? „Mai citeste o data”. Nu era sa ma lupt eu, ci Dumnezeu sa-Si apere Cuvantul si Duhul Sfânt sa lucreze, din vreme ce Dumnezeul atotputernic poate sa-Si apere Cuvantul. El a citit cu voce tare si din nou l-am întrebat: „Ce-ti spune tie aceasta?” Duhul demonic a devenit si mai rau si a spus: „Nu-l poate mantui pe acesta si pe nimeni altul”. Ce credeti ca am spus? „Mai citeste o data”. Si am facut aceasta de mai multe ori si în final Cuvantul lui Dumnezeu a biruit. S-a aplecat si a plans. Si este o mare diferenta între un plans al unui barbat si un plans cu suspine. El suspina din adancul inimii. Era zdrobit. Si tot suspinand si-a ridicat mainile si a strigat: „Laudat fie Domnul!” Si tot asa de mai multe ori, plangea si striga: „Laudat fie Domnul!” Acesta este scopul nostru: sa recurgem la Cuvantul lui Dumnezeu pentru ca oamenii sa fie patrunchi de Cuvant. Ori de cate ori cineva nu înțelege un verset, spuneti-i: „Te rog, mai citeste o data”.

Orice pasaj din Cuvantul lui Dumnezeu are putere de convingere. Este puterea Cuvantului, nu numai a versetului. Acum vom testa cateva principii întorcand pagina la Apocalipsa 3.20: „Iata, Eu stau la usa si bat; daca va auzi cineva glasul Meu si va deschide usa, voi intra la el si voi cina cu el, si el cu Mine”. Ce este aceasta pentru mine? Înseamna ca Isus deschide usa si inima? Nu totusi! Citeste din nou. Vedeti, trebuie ca voi sa deschideti usa, pentru ca Domnul Isus este oaspetele perfect care nu vine neinvitat. „Mai citeste o data”.

Acum ajungem la ceva de care crestinii par sa se teama cel mai mult, ceea ce as numi încheiere, prin care chiar le cerem sa se hotarasca. Deseori sunteti foarte îngrijorati, dar sa stiti ca aceasta este în întregime lucrarea lui Dumnezeu. Puteti marturisi Evanghelia în nu mai mult de 30 de secunde. Iata un exemplu: În urma cu 7 ani, o masina era intrata într-un copac; ghearele hidraulice desfaceau caroseria pentru a scoate un tanar de 17 ani. Baiatul a fost pus pe brancarda cu o multime de tuburi si am avut numai 30 de secunde pentru a-i vesti Evanghelia. El nu putea vorbi, decat sa mormaie un pic. Am trecut prin multime si în genunchi la urechea lui îl întrebam: „Ce faci? Esti un pacatos. Vrei sa spui da? Vrei iertarea pentru pacatele tale? Crezi ca Domnul Isus a murit pentru tine si a înviat? Vrei sa te predai Domnului Hristos? Esti gata sa-L inviti în inima si în viata ta?” Evanghelia este atat de simpla, încat nu a fost necesar mai mult de 16 secunde pentru a o vesti. Ce realitate cutremuratoare: a doua zi baiatul acesta era mort!

Dumnezeu l-a iubit atat de mult, încat i-a dat o ocazie în ultimul moment pentru a-L primi pe Fiul Sau. Si, daca L-a primit, el umbla pe strazi de aur cu El. Este un aspect minunat în aceasta întâmplare.

Acum ajungem la ultimele doua cuvinte cheie: „Tacere si rugaciune”. Iata principiul: Dupa întrebarea: „Esti gata sa-L primești pe Domnul Isus Hristos în viata ta si în inima ta?”, ramai tacut. Taci si roaga-te, pentru ca aceasta este cea mai importanta întrebare pusa unei persoane în viata si nu este bine sa stai în calea lui Dumnezeu. Pentru ei, 15 secunde de tacere pot parea trei minute. Cuvantul lucreaza, Duhul Sfânt lucreaza, oamenii pe care-i cunoasteti mijlocesc în rugaciune, îngerii privesc din cer. Deci ramaneti în tacere, rugati-va si nu spuneti un cuvânt pana nu raspund ei. La aceasta întrebare exista doua raspunsuri posibile: „da” sau „nu”. Daca raspund din inima „da”, sunt mantuiti. Atunci spuneti împreuna rugaciunea pacatosului. Întrebat de ce? Raspunsul poate fi foarte sincer sau poate fi un mecanism defensiv de suprafata. Este greu de trecut un „de ce?” „De ce nu esti gata?” „Potrivit cu Cuvantul lui Dumnezeu, unde vei merge?” Nu întrebatii daca ei cred, ci ce spune Cuvantul lui Dumnezeu.

Poate primiti raspunsul: „Sunt prea pacatos. Ce-i veti spune? Romani 10: „Oricine cheama Numele Domnului va fi mantuit”. Credeti ca aceasta îi include si pe ucigasi? Da! Nu exista nici un pacat pe care Dumnezeu nu doreste sa-l ierte, daca cineva se întoarce la El. Dar deseori oamenii spun: „Nu cred ca ma poate ierta”. „De ce?” „Sunt un pacatos prea mare”. „De ce?” „Pentru ca am facut lucruri oribile”. Amintiti-le ce este scris în Cuvantul lui Dumnezeu. Folositi Cuvantul lui Dumnezeu de fiecare data cand puteti.

Alte obiectii ale oamenilor? Nu cred ca Biblia este adevarata. Si deseori se întâmpla sa treaca în ofensiva, dar cand este sa se exprime în cuvinte, frazele lor sunt fara sens chiar si pentru ei.

Alte motive? „Familia mea va crede ca am înnebunit, prietenii mei de asemenea vor spune ca sunt ratacit”. Probabil ca asa este. Dar de ce va creeaza aceasta problema? Aveti multi prieteni si va temeti ce vor gandi? Nu va pot garanta ce vor gandi, dar daca va întoarceti la Domnul Hristos, vor vedea o schimbare si daca chiar va sunt prieteni, nu va vor parasi. Daca nu va sunt prieteni, va vor parasi. Deci aceasta va fi si un test pentru prietenie. În plus, sper sa le spuneti si lor ce gandeste Domnul Isus despre ei.

Iata ce mi-a raspuns un prieten pe cand aveam o conversatie despre Dumnezeu: „dar mama mea?” Dinamica lui ne pare straina. Milionar, în varsta de 40 de ani, ajunge deodata sa fie preocupat de mama lui. Pentru mine a fost un moment deosebit. „Care este problema cu mama ta?” „Ea are religia ei la care tine foarte mult si ma poate renega”. Mi-am amintit atunci de versetul de la Matei 10.37: „Cine iubeste pe tata sau pe mama mai mult decat pe Mine nu este vrednic de Mine”. Avem o mare libertate sa punem întrebări. Domnul facea asa tot timpul. Fie ca împartiti tractate sau coaceti paine sau mergeti undeva si dati hrana saracilor, faceti ceea ce va cheama Dumnezeu în particular sa faceti. Ceea ce doresc sa va amintiti este ca nu puteti esua. Succesul înseamna a-ti marturisi credinta si a-ti trai viata pentru Domnul Hristos si nu are de-a face cu a aduce pe cineva la Domnul.

Versetul meu preferat este Filimon 6: „comuniunea ta în credinta”. Aceasta este rugaciunea mea pentru toti cei care ati citit si care ati hotarat sa nu ramaneti în tacere, care sunteti convinsi de solemnitatea cuvintelor Domnului Isus: „Mergeti si faceti ucenici” (Matei 28.19). Pentru a deveni ucenic, cineva trebuie sa înceapa primindu-L pe Domnul Hristos. Apoi urmeaza responsabilitatea de a creste în Cuvantul lui Dumnezeu si în partasie în trupul Domnului Hristos, hraniti si închinandu-se în biserica. Pentru ca Dumnezeu ne-a ales, pe cei ca noi, pentru împlinirea marii misiuni. Dumnezeu sa va binecuvanteze pe toti, continuand lucrarea pe care o faceti, fiecare în ceea ce i-a fost încredintat în mod personal. Amintiti-va ca Dumnezeu nu doreste oameni de succes, ci ascultatori.

clickbible.org